

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Sic deus dilexit mundum, ut filium suum Ioh. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

mouestrum patiatur, quasi homicida, aut fur, aut adulter. Si autem ut Christianus, non erubescat, sed glorificet deum in isto nomine.

FERIA SECUNDA PENTECOSTES. Iohannis III.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Sic deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in ipso, non pereat, sed habeat uitam æternam. Et reli.

Vnde notandū, quod eadem de filio dei unigenito replicat, quæ de filio hominis in cruce exaltato præmiserat, dicens: [Ut omnis qui credit in ipso, non pereat, sed habeat uitam æternam.] Quia profecto idem redemptor & conditor noster, filius dei ante secula existens, filius hominis factus est in fine seculorum, ut qui nos per diuinitatis suæ potentiam creauerat, ad perfructum uitæ beatitudinem perennis, ipse per fragilitatem humanitatis nostræ nos restauraret, ad recipiendam quam perdidimus uitam. Sequitur:

Non enim misit deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum.] Ergo quantum in medico est, sanare uenit ægrotum, sed interimitur, qui præcepta medici seruare non uult. Venit saluare mundum. Quare saluator dictus est mundi, nisi ut saluet mundum, non ut iudicet mundum? Saluari non uis ab ipso: ex te ipso iudicaberis. Et quid dicam iudicaberis? Videte quid ait:

Qui credit in eum non iudicatur. Qui autem non credit.] Quid dictuum sperabas, nisi iudicetur? [Iam] inquit [iudicatus est.] Nondū ap-

o

paruit iudicium, sed iam factum est iudiciū. Nouit dñs qui sunt eius, nouit qui permaneant ad coronam, & qui permaneant ad flammam: nouit in arca sua triticum suum, nouit & paleas, nouit & segetem, nouit zizaniā. Iam dñs iudicatus est qui non credit. Quare iudicatus est?

Quia non credit in nomine unigeniti filij dei. Hoc est autem iudicium, quia lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucē. Erant enim eorum mala opera.]

Fratres mei, quorum opera bona inuenit dñs? Nullorū Omnium enim opera mala inuenit. Quomodo ergo quidam fecerunt ueritatem, & uenerunt ad lucem? Hoc sequitur:

Qui autem facit ueritatē, uenit ad lucem, ut manifestetur opera eius, quia in deo sunt facta.] Quomodo ergo quidam bonum opus fecerunt, ut uenirent ad lucem, id est, ad Christum? & quomodo quidam dilexerunt tenebras? Si enim omnes peccatores inuenit, & omnes a peccato sanat: & serpens ille in quo figurata est mors dñi, eos sanat qui morfi fuerant: & propter morsus serpentis erectus est serpens, id est, mors dñi propter mortales homines, quos inuenit iniustos, quomodo intelligitur, Hoc est iudicium, quoniam lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucem, Erant enim eorum mala opera? Quid est hoc? Quorum enim erant opera bona? Nonne uenisti ut iustifices impios? Sed dilexerunt (inquit) magis tenebras quam lucem. Ibi posuit uim. Multi enim dilexerunt peccata sua, multi confessi sunt peccata sua: quia qui cōfiteretur pec

Nu. 21.

Ioh. 3.

peccata sua, & accusat peccata sua, iam cum deo facit. Accusat deus peccata tua, si & tu eum accuses, coniungeris deo. Quasi duæ res sunt, & homo & peccator. Quod audis homo, deus fecit: quod audis peccator, ipse homo fecit. Dele quod fecisti, ut deus saluet quod fecit. Oportet ut oderis opus tuum in te, & ames in te opus dei. Cum autem cœperit tibi displicere quod fecisti, inde incipiunt bona opera tua, quia accusas mala opera tua. Initium bonorum operum tuorum, confessio est operum malorum. Facis ueritatem, & uenis ad lucem. Quid est facere ueritatē? Non te palpes, non tibi blandiaris, non tibi aduleris, non dicas, iustus sum, cum sis iniquus, & incipis facere ueritatem. Venis autē ad lucē, ut manifestentur opera tua, quia in deo sunt facta. Quia & hoc ipsum quod tibi displicuit peccatum tuum, non tibi displiceret, nisi deus tibi lucret. & ei⁹ ueritas tibi ostenderet. Sed qui etiam admonitus diligit peccata sua, odit admonentem lucem, & fugit eam ut non arguantur opera eius mala, quæ diligit. Qui autem facit ueritatem, accusat in se mala sua, non sibi parcit, non sibi ignoscit, ut deus ignoscat, quia quod uult ut deus ignoscat, ipse agnoscit, & uenit ad lucem, cui gratias agit, quod illi quod in se odisset ostenderit, & dicit deo: Dñe, auerte faciē tuam a peccatis meis. Et quia frustra dicit, nisi iterum dicat: Quoniam facinus meum ego agnosco, & peccatum meum contra me est semper, sit ante te, quod nō uis esse ante deū. Si autem post te feceris peccatum tuum, retorquet tibi deus illud ante oculos tuos: & tūc retorquet, quando iam pœnitentiæ fructus nullus erit.

Psal. 50.

Ibidem.